

Iarna din noi

Adina Speranta

Se scutură iarna pe umerii goi,
se lasă-nserarea, e viscol în noi,
atingeri uitate cu degete reci,
poemele-ngheață, tu, iarnă, când treci.

O urmă de vară se stinge treptat,
cenușa iubirii se-ascunde sub pat,
mă ninge decembrie, mă ninge ușor,
cuvântul mi-e arma de care-am să mor.

Se uită-ngrozite, la mine-amintiri,
e viscol și iarnă, nu cred în iubiri,
vârtejul cel alb mă prinde, m-absoarbe,
departe e cerul, doar tu mi-ești aproape.

Adina V.

10.01.2018